

Russernes offensiv fortsetter. Den røde arme har hatt ny framgang i det siste døgn. Etter å ha erobret byen Sjenkov, 140 km vest for Kharkov, har russerne nu gått over elva Psjol og står nå bare 40 km fra jernbanen mellom Poltava og Kiev. En annen russisk kollonne har rykket fram langs elva Vorshla og er kommet fram til et punkt mindre enn 32 km fra Poltava. Tyskerne har satt inn panserforsterkninger i alle komprområdene og prøver forgjeves å komme opp for den russiske fremmarsjen som foreløpig har ført til befrielsen av 60 bebodde strøk til vestenfor Kharkov. - Syd for Izjum og sydvest for Vorosjilovgrad har russerne også hatt framgang og fortsetter mot Dnjepr. Tyskerne har måttet gi fra seg flere stillinger. Det røde flyvåpen retter stadig angrep mot viktige knutepunkter i Donetsbassenget. - Igår ble det meldt at den sydligste fremrykning var nådd et punkt som ligger 15 km øst for Stalino, hvorved jernbanen Tsjaganog - Stalino ble avslåret. - Times' Stockholmskorrespondent mener at tyskerne snart vil bli tvunget til å rømme Tsjaganog; men at de ikke kan iværksette et alminnelig tilbaketog i syd med det vanlige påskudd å rette ut fronten. Før tilbaketrekningen vil de bli nødt til også å evakuere Kubanbruhodet, i all fall til Krim, og det er tegn som tyder på at en slik evakuering allerede er i gang. - Sovjetembassadørene Maisky og Litvinovs tilbaketrekning til Moskva blir livlig kommentert av vestens presse. Det fremheves at innvil seiren ved Stalingrad var det bare den videre krigføring som syntes egnet til drøfting i Moskva. Men siden Stalingrad har russerne hatt stadig nye seire, og etter gjenerobringen av Kursk, Orel, Bjelgorod og Kharkov begynner nå russerne å skinte den endelige avslutning på krigen. Under disse forhold er det av viktighet at flest mulig av de dyktigste Sovjet-diplomater er samlet i Moskva og særlig betydningsfullt er det at menn som kjemper Vestmaktene slik som Maisky og Litvinov gjør det, blir tatt med på råd. Den røde arme vil fortsatt tale sitt klart og tydelige språk for seier. En russisk avis skriver: "Vi ønsker intet militært hegemoni, men vi forlanger likestilling".

Bombingen av Tyskland og Vesteuropa. Mosquitofly angrep Berlin igjen inntatt for annen gang etter det kraftige dagslysangrepet tirsdag. Det ulmet enda i ruinene siden da, og svære nye branner oppsto. Tyskerne anvendte også nå kraftig sporreild, hundrevis av søkelys og - etter hva flygernes forteller - sannsynligvis alle sine kanoner. Andre britiske fly la ut miner i fiendtlig farvann; 15 fly savnes fra alle operasjoner. Igår ble tyske flyplasser og en kraftstasjon i Nordfrankrike bombet av britiske, amerikanske og norske fly. 2 britiske jagere gikk tapt, 1 tysk fly ble skutt ned. Siden angrepene på Hamburg og Berlin tok til, er befolkningen fra disse byer i stigende utstrækning evakuert til Polen og Østersjøstatene, mens folk i disse land sendes på tysk tvangsarbeid. Tyskerne er meget misfornøyd over å komme til Polen og søker i stort tall å ta seg tilbake til Tyskland igjen. - Regjeringskontorene i Berlin blir flyttet til forskjellige større og mindre byer i stor avstand fra hovedstaden; således er utenriksministeriet under Himaler forlagt helt til Praha, mens utenriksministeriet er anbrakt i en mindre by 100 km nordvest for Berlin.

Italia. Bombefly fra Nordafrika og Midtøsten rettet en rekke store vellykkede felleangrep mot jernbaneknutepunktet Foggia i Sydøst-Italia igår. 5 hovedveier og -jernbaner utgår fra denne by som dessuten har store flyplasser på sletten mot Adriaterhavet. Angrepet, som kom overraskende på forsvaret, ble innledet kl. 8 om morgenen ved at den største styrke Lightning-bombefly som hittil har startet fra Nordafrika fløy inn over byen. Flyene fløy bare 10 m over havflaten og gikk opp i 25 m før angrepet; de fløy så lavt at folk på bakken skjøt på dem med rifler, ja kastet stein etter dem. Lightningflyene ødela bl.a. 7 junkerfly på bakken. Kort etter fulgte Liberatorfly som slapp en stor mengde spreng- og brambomber over målene. Til slutt kom flygende festeringer som tok opp kampen med 60-100 fiendtlige jagere som var gått opp; 7 av disse ble skutt ned, ialt mistet fienden 26 maskiner på bekostning av 15 allierte. Andre fly angrep en rekke steder i Syditalia, bl.a. Taranto og Cotrone. - Den britiske marineminster Alexander har gitt nye enkeltheter om flåtenes innsats ved Sicilia. Britiske krigsskip løsnet helt 20.000 skudd under operasjonen utenfor øya. 40 timer etterat de første tropper hadde satt sin fot på Sicilias jord, var det landsatt 80.000 menn, 7.000 biler, 300 tanks og 700 kanoner. Flåten mistet i tiden fra landgangen og til 17/8 mindre enn 8.000 tonn. Roosevelt har sendt ut en erklæring der det heter at befolkningen i Italia kan være forvisset om at når de overgir seg betingelsesløst, vil de bli befridd for sine tyranner og ikke få noen nye! De vil selv få lov å råde for sin egen politiske fremtid. I en videre sammenheng heter det at De forente Stater ikke ønsker at noen ny krigsgjeld skal stille hindringer i veien for freden. "Seiren og den kommende fred er den eneste mynt vi vil bli tilbakebetalt med."

2.
Flyangrepene mot festningen Europa. De intense flyangrepene på Tyskland synes ikke i nevneværdig grad å ha nedsett sivilbefolkningens krigsmoral, men de betyr en fysisk og psykisk påkjonning som i det lange løp må bli skjebnesvanger. Den moralske virkningen av flyangrepene på Italia er derimot åpenbar.

I første halvår 1943 er det sluppet 50.000 tonn bomber over Tyskland, mens det under hele krigen er sluppet ned ialt 100.000 tonn. I annet kvartal i år utgjorde tallet ca. 40.000 tonn og bare i juni alone 20.000 tonn. Dette gir et inntrykk av intensifisering av flyangrepene. I 11 dager mellom 22. mai og 2. juni var vekten av bomber over Tyskland 15.000 tonn. Mot Ruhr alone ble det i annet kvartal sluppet ned henved 30.000 tonn bomber, noe som kostet RAF 532 bombefly, et tap som mere enn oppveids av de resultater som ble oppnådd.

Industriproduksjonen i Ruhr har i år gått ned med 35 prosent og i hele Tyskland med 20%, vesentlig på grunn av luftangrepene. Det britiske flyets angrep mot Ruhr har vesentlig vært rettet mot tre mål: de store rustningsfabrikkene, Krupp og andre, produksjonen av fullverdig stål og det livsviktige kommunikasjonsnett. Resultatet er blitt huller i den tyske krigsproduksjonen som det nesten vil være umulig å fylle. Bombingen har faktisk brakt den tyske krigsmaskinen ut av likevekt - ettervirkningene av en bombe som f.eks. ødelegger en fabrikk for syntetisk gummi sprer seg vidt omkring og rammer en mengde andre industrier av forskjellig slag.

De mest ødeleggende slag har vært rettet mot "industrifirkanten" Duisburg, Dortmund, Wuppertal, Düsseldorf. Videre er Krupp-verkene i Essen praktisk talt brakt til stillstand. Et enkelt resultat av en enkel raid var tilintetgjørelsen av en mengde lokomotiver og godsvogner som svarer til tre måneders produksjon. Stålproduksjonen i Ruhr og Saar er redusert med 1 1/4 million tonn. Av større betydning, enn den direkte ødeleggelsen av bedrifter er forstyrrelsene i transportsystemet og det organisatoriske og administrative kaos som bombingene medfører, og man kan gå ut fra at til tross for at reduksjonen i krigsproduksjonen i første omgang er temmelig begrenset, kan det siste kvartalets allierte flyvirksomhet i virkning sidestilles med virkningen av siste vinters russiske offensiv og den allierte seiren i Nordafrika og på Sicilia.

Angrepene har naturligvis kostet de allierte adskillig. I de siste 6 månedene har det britiske flyvåpnet mistet omkring 1.000 fly i sine nattraidene mot Tyskland og Böhmen. I samme periode har imidlertid Luftwaffe mistet ikke mindre enn 1.500 fly over England eller utenfor britiske kyster. Gjennom hele denne tid slapp det tyske flyvåpnet ialt knappe 1.500 bomber over England mens det på en time ble sluppet over 2.000 tonn bomber over Berlin med et tap av 58 britiske fly.

Tilintetgjørelsen av tyske fly på alle fronter oversteg i juni Luftwaffes tilgang på nye fly med en liten, men livsviktig marginal. Tyskerne har i denne tiden bare kunnet opprettholde sin operative flystyrke i første linje gjennom å tære på reservene. Idag kan die Luftwaffe på alle fronter mønstre en operativ styrke på noe mindre enn 5.000 fly, mens første linjes reserver neppe overstiger 800 fly. Britene har reserver på over 100%. Aksen har innlatt seg på det farlige spillet å tære på kapitalen for å møte de stigende omkostningene utover inntektene.

I juni mistet die Luftwaffe omkring 600 fly i kamper over Vest-Europa. Ialt mistet det tyske flyvåpnet i denne måneden minst 2.100 fly - medregnet det gjennomsnitlige prosenttallet for ulykker. Dette er omkring 200 mere enn Tyskland og dets vasallers produksjon av operative fly. I samme tidsrum har de britiske, amerikanske og russiske flytapene (beregnet på samme måte) neppe oversteg 1.500 fly. Den allierte produksjonen av operative fly oversteg i samme måned 7.000 operative fly (av en totalsum på 12.000 fly av alle slag). Mens derfor Luftwaffe i juni hadde et underskudd på 200 fly, hadde de allierte et overskudd på 3.000 fly alone på den tyske fronten.

Det er ingen tvil om at det tyske flyvåpnets voksende svakhet er den mest katastrofale faktor i aksens stilling idag. Tysklands beslutning om å forsøke en offensiv på en begrenset front i Russland og samtidig søke å forsvare Middelhavsøyene er rene desperasjonsåtgjerd. Tysklands kampekraft er avhengig av den jagerflystyrke som kan holdes i virksomhet, og den er nu helt utilstrekkelig for kraftinnsats på flere fronter samtidig. (Etter Håndslag)

LONDON, idag: I en presseuttalelse etter Quebec-møtet sier Roosevelt og Churchill at ettersom krigen nærmer seg sin avslutning vil det bli mer nødvendig enn noensinde før å opprette det mest intime samarbeide med Russland både strategisk når det gjelder å overvinne aksemaktene og deres vasaller og på enhver annen måte. - Søndag taler Churchill. Mountbatton til Østen. Øverstkommanderende for de allierte flystyrker på de Britiske Øyer, lord Lewis Mountbatton, er utnevnt til øverstkommanderende for de allierte stridskrefter i Sydøstasia. Hans oppgave i Europa besto i å planlegge den luftoffensiv som skulle gå forut for invasjonen, og man tar hans forflytning som et tegn på at denne nå står på dagsordenen. Mountbattons nye hovedkvarter blir på Ceylon eller i det østligste India, og han vil etter mønster av Nordafrika og Sicilia planlegge og sette i verk muligens enda kraftigere luftangrep mot japanerne i Burma og det nordlige